

Kız ve Kurtarılan Tavşan

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Kurtarılan Tavşan

Aysel Banu YAVUZAL

Maya yağmurlu günleri severdi. Sarı yağmur çizmeleri, okuldan eve yürürken su birikintilerinde şıpırdıyordu. Yeşil kanvas çantasında havuçlar ve yumuşak bir bez taşıyordu. Yaşlı meşe ağacının yanında yaşayan küçük tavşanı görmeyi umuyordu. Bugün dünya taze ve yeşil kokuyordu ve Maya'nın çilli burnu heyecanla seğirdi.

Meşe ağacının yanında Maya, krem ve gri tüylü küçük bir tavşan gördü. Bir kulağı yana sarkmıştı ve parlak kehribar gözleri ona utangaçça bakıyordu. Üzerinde, hafifçe çınlayan küçük bir çanı olan kırmızı bir tasma vardı. Zıplamaya çalıştığında arka bacakları biraz sürükleniyordu. Maya onun, gördüğü diğer tavşanların aksine yavaş hareket ettiğini fark etti.

Maya dizlerinin üzerine çöktü ve yumuşak bir sesle konuştu. 'Merhaba, küçük. Benim adım Maya.' Tavşanın pembe burnu kıpırdadı. Kaçmadı. Maya çantasından nazikçe bir havuç uzattı. Tavşan onu kokladı, sonra kemirmeye başladı. 'Sanırım bir arkadaşına ihtiyacın var,' diye fısıldadı Maya. 'Sana Pepper diyeceğim, çünkü tüylerin tuz ve karabiber gibi görünüyor.' Pepper'ın çanı, sanki onaylıyormuş gibi çınladı.

Maya her gn okuldan sonra Pepper'ı ziyaret etti. Taze marul ve yumuřak mavi bir battaniye getirdi. Pepper her seferinde ona daha ok gveniyor gibiydi. Ama Maya kovalamaca oynamayı denedięinde Pepper ona yetiřemedi. Arka bacakları yavař hareket ediyordu. Maya yeni arkadařına nasıl yardım edebileceęini merak etti. Babasına danıřmaya karar verdi.

O akşam Maya babasına Pepper'dan bahsetti. Babasının kısa bir sakalı ve sevecen gözleri vardı. Dikkatle dinledi. 'Dr. Ortiz'e sormalıyız,' dedi. 'O, hayvanlar hakkında her şeyi bilen bir veteriner.' Maya başını salladı. Ertesi sabah Pepper'ı mavi battaniyesiyle bir sepete koydular ve hayvan kliniğine gittiler.

Dr. Ortiz'in zeytin rengi bir teni ve yuvarlak gözlükleri vardı. Pepper'a sıcak bir gülümsemeye baktı. 'Nasıl hareket ettiğini görelim, küçük,' dedi. Pepper zıplamayı denedi ama bacakları titredi. Dr. Ortiz onu nazıkçe muayene etti. 'Arka bacakları zayıf,' diye açıkladı. 'Kolayca hareket edebileceği ve rahatça dinlenebileceği bir yuvaya ihtiyacı var. Bazı değişikliklerle çok mutlu olabilir.'

Maya'nın babası mezurasını çıkardı. 'Rampalar ve yumuşak dinlenme yerleri yapabiliriz,' dedi. Dr. Ortiz bir şema çizdi. 'Pepper'ın kendini yukarı çekebilmesi için alçak, yumuşak eğimler kullanın. Yumuşak battaniyeler ve sıcak bir köşe ekleyin.' Maya dikkatle dinledi. Pepper'ın kendini güvende ve sevilmiş hissetmesini istiyordu. 'Ben yardım ederim,' dedi. 'Yemini ve suyunu taşıyabilirim.'

Eve dönünce babası işe koyuldu. Hafif eğimli küçük ahşap bir rampa yaptı. Maya rampanın altına ve üstüne yumuşak battaniyeler serdi. Pepper'ın yem ve su kaplarını alçak bir tepsiye yerleştirdi. Pepper sepetinden, kehribar gözleri merakla izledi. Babası bitirdiğinde Maya Pepper'ı rampanın üzerine koydu. Pepper bir an duraksadı, sonra yavaşça kendini yukarı çekti.

Pepper rampanın tepesine ulaştığında çanı çınladı. Maya hafifçe alkışladı. 'Başardın!' diye sevindi. Pepper'ın burnu mutlulukla kıpırdadı. Maya ona mavi battaniyesinin olduğu sıcak köşeyi gösterdi. Pepper battaniyeye sokuldu ve gözlerini kapattı. Maya'nın içi ısındı. Arkadaşının kendini evinde hissetmesine yardım etmenin bir yolunu bulmuştu.

Maya her gün Pepper'la ilgilendi. Tascasını temizledi ve suyunu tazeledi. Pepper'ın yemekten sonra dinlenmeyi sevdiğini öğrendi. Yolunun oyuncaklardan temiz olmasını sağladı. Arkadaşları ziyarete geldiğinde Maya onlara Pepper'ın etrafında yavaş hareket etmeyi öğretti. Tavşan ona giderek daha çok güvendi. Kehribar gözleri onu her yerde takip ediyordu.

Bir öğleden sonra Maya, Pepper'ın pencerenin yanındaki güneşli bir noktaya ulaşmaya çalıştığını fark etti. Rampa çok uzaktaydı. Maya bir an düşündü. Sonra yumuşak bir minder getirip güneşin altına koydu. Pepper kendini minderin üzerine çekti ve uzandı. 'Güneş ışığını seviyorsun, değil mi?' dedi Maya. Pepper'ın çanı hafifçe çınladı.

Maya'nın babası onun ne kadar ilgilendiğini gördü. 'Harika bir yardımcısın,' dedi. Maya, dişlerinin arası açık gülümsemesiyle gülümsedi. 'Pepper benim arkadaşım. Onun mutlu olmasını istiyorum.' Babası başını salladı. 'Birine bakmak, ona yardım etmenin doğru yolunu bulmak demektir.' Maya ona sarıldı. Pepper'ın kendini güvende hissetmesinin nedeninin, evlerini sadece onun için uyarlamaları olduğunu biliyordu.

Dr. Ortiz, Pepper'ı kontrol etmeye geldi. Onun sıcak odada dolaşmasını izledi. 'Harika bir iş çıkarmışsın,' dedi Maya'ya. 'Pepper gelişiyor.' Maya sevinçle parladı. Dr. Ortiz'e yumuşak dinlenme yerlerini ve hafif rampayı gösterdi. 'Artık her yere gidebiliyor,' dedi Maya. Dr. Ortiz sevgiyle güldü. 'Şefkat, bakımı bireysel ihtiyaçlara uyarlamak demektir.'

Pepper her gün daha da kendine güveniyordu. Çanı çınlayarak odayı keşfetti. Maya yere oturdu ve Pepper kucağına tırmandı. Sarkık kulağı Maya'nın eline değdi. 'Burada güvendesin,' diye fısıldadı Maya. Pepper'ın kehribar gözleri güvenle ona baktı. Maya kalbinde sıcak bir parıltı hissetti. Arkadaşlıkları güçlü ve mutluydu.

Maya'nın arkadaşları Pepper'ı sordular. Maya onlara evini nasıl uyarladığını anlattı. 'Siz de hayvanlara yardım edebilirsiniz,' dedi. 'Sadece neye ihtiyaçları olduğunu izleyin.' Arkadaşları başlarını salladılar. Maya'nın yeşil çantasında artık her zaman Pepper için ödül mamaları vardı. Küçük nezaket davranışlarının büyük bir fark yarattığını biliyordu. Ve Pepper'ın çanı nereye giderse gitsin çınlıyordu.

Gece Maya, Pepper'ı mavi battaniyesine yatırdı. 'İyi geceler, Pepper,' dedi. Tavşanın burnu kıpırdadı. Maya gülümsedi. Arkadaşlığın, doğru şekilde ilgilenmek demek olduğunu öğrenmişti. Pepper evde kendini güvende ve sevilmiş hissediyordu ve Maya'nın kalbi doluydu. Birlikte mutlu olmanın bir yolunu bulmuşlardı; bu da nezaket ve ilginin güçlü bir bağ kurabileceğini kanıtlıyordu.